

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. október 10.*

A T-302/03. sz. ügyben,

a **PTV Planung Transport Verkehr AG** (székhelye: Karlsruhe [Németország],
képviseli: F. Nielsen ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)**
(OHIM) (képviselik: B. Müller és G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsa által 2003. július 1-jén a map&guide szóvédjegy közösségi védjegyként történő bejelentése ügyében hozott határozat (R 1046/2001-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: német.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij és I. Pelikánová bírák,
hivatalvezető: I. Natsinas tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. szeptember 4-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. november 26-án benyújtott válaszbeadványra,

a 2005. december 7-i tárgyalást követően

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ 2001. február 15-én a felperes a közösségi védjegyéről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a map&guide szómegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható áruk és szolgáltatások osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-én kötött, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 9., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették, az alábbi leírással:
- 9. osztály: „számítógépes szoftverek”;
 - 41. osztály: „szoftverrel kapcsolatos képzési rendezvények szervezése”;
 - 42. osztály: „számítógép-programozás”.
- 4 2001. október 19-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 38. cikke alapján a „számítógépes szoftverek” és a „számítógép-programozás” szolgáltatások vonatkozásában elutasította a közösségi védjegybejelentést, azon okból, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a bejelentett védjegy leíró jellegű az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában, és a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint híján van bármiféle megkülönböztető képességnek. Az elbíráló – az előzetes elképzelésével ellentétben – a „szoftverrel kapcsolatos képzési rendezvények szervezése” szolgáltatások vonatkozásában nem utasította el a védjegybejelentést.

- 5 2001. december 19-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál az elbíráló határozata ellen.
- 6 2003. július 1-jei határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat), amelyet 2003. július 4-én kézbesítettek a felperesnek, az OHIM második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést azzal az indokkal, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, továbbá kifejtette, hogy nem szükséges állást foglalni arról, hogy fennáll-e a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében vett feltétlen kizáró ok.

A felek kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 8 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

A felek érvei

- 9 Keresete alátámasztásául a felperes egyetlen jogalapra, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozik.
- 10 Állítása alátámasztásául mindenekelőtt kijelenti, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a „megkülönböztetésre nem alkalmas” védjegyekre vonatkozó b) pontjának a szövegezéséből adódik, hogy a már csekély mértékű megkülönböztető képesség is elegendő a rendelkezésben foglalt feltétlen kizáró ok elvetéséhez.
- 11 Ezt követően arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság T-122/01. sz., Best Buy Concepts kontra OHIM (BEST BUY) ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletéből (EBHT 2003., II-2235. o., 21. pont) az következik, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében valamely védjegy akkor tekinthető megkülönböztető jellegűnek, ha a szóban forgó védjegy érzékelésére közvetlenül, a kérdéses áruk és szolgáltatások kereskedelmi eredetjelzőjeként kerül sor, ami az érintett közönség részére lehetővé teszi, hogy a védjegy jogosult áruit és szolgáltatásait megkülönböztesse a más kereskedelmi származási helyről származó áruktól és szolgáltatásoktól. Jelen ügyben a map&guide megjelölés betölti e funkciót, mivel lehetővé teszi a „számítógépes szoftverek” és a „számítógép-programozás” kereskedelmi eredetének azonosítását.
- 12 E vonatkozásban a felperes először is azt állítja, hogy az OHIM tévesen vélte úgy, hogy a map&guide megjelölés közvetlen és konkrét kapcsolatban áll a „számítógépes szoftverekkel” és a „számítógép-programozás” szolgáltatásokkal.

- 13 A felperes szerint az OHIM nem kellően vette tekintetbe azt, hogy a közösségi védjegybejelentéssel érintett áruk és szolgáltatások nem várostérképek vagy útikönyvek, hanem „számítógépes szoftverek”, illetve „számítógép-programozás”, amelyek bármilyen tematikát felölelhetnek. Következésképpen az utóbbiak és a map&guide megjelölés közötti kapcsolat szükségszerűen általános és hipotetikus. Így – egy nyomtatott formájú útikönyvvel szemben, amelyet mindenki útikalauzként aposztrofál – senki sem beszél úgy a „map&guide”-ről, mint egy „számítógépes szoftver” megjelöléséről. A map&guide megjelölés is alig nyújt több közvetlen jelzést a „számítógépes programozás” szolgáltatás vonatkozásában. Így az érintett vásárlóközönség a map&guide megjelölést képzelet szülte kifejezésként észleli, amely a kereskedelmi eredetet azonosítja. Vagyis nem áll fenn kapcsolat a map&guide megjelölés, valamint az érintett áruk és szolgáltatások között. A map&guide megjelölés szemantikai tartalma, valamint a „számítógépes szoftverek” és a „számítógép-programozás” szolgáltatások közötti kapcsolat legfeljebb csak dedukciós gondolatmenet révén állítható fel. Következésképpen nem teljesül az ahhoz szükséges előfeltétel, hogy a map&guide megjelölés a megkülönböztető képesség hiánya folytán ki legyen zárva bármiféle oltalomból.
- 14 A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatban foglalt megközelítés ahhoz vezet, hogy egyetlen „konkrét szóból” álló védjegyet sem lehet „számítógépes szoftverekre” vagy „számítógép-programozás” szolgáltatásokra illeszteni, hiszen mindig lehet fel lehet állítani valamilyen kapcsolatot az adott szó által eredeztetett szemantikai tartalom – például „oroszlán” vagy „sas” – és az érintett áru vagy szolgáltatás tárgya, illetve alkalmazási köre között.
- 15 Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy a szóban forgó megjelölést, egészében tekintve és a bejelentett árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, megkülönböztető jellegűnek kell tekinteni.

- 16 Harmadsorban a felperes úgy véli, hogy a map&guide megjelölés szükségszerűen rendelkezik bizonyos fokú megkülönböztető képességgel, mivel az elbíráló, aki kezdetben a védjegybejelentés elutasítását javasolta a „szoftverrel kapcsolatos képzési rendezvények szervezése” tekintetében, később engedélyezte a szóban forgó megjelölés e szolgáltatás tekintetében történő lajstromozását. Márpedig ha a map&guide megjelölés nem mutatna semmiféle megkülönböztető képességet, az elbíráló nem módosította volna eredeti értékelését.
- 17 Negyedsorban a felperes arra hivatkozik, hogy noha valamennyi esetet önállóan kell értékelni, és más, korábban lajstromozott védjegyek nem bírnak relevanciával annak értékelése során, hogy egy védjegy élvezhet-e oltalmat, az OHIM-nak ügyelnie kell a jog egységes alkalmazására. Ebből lényegében az következik, hogy semmi sem igazolhatja a megtámadott határozatot, mivel bizonyos védjegyeket olyan áruk vagy szolgáltatások tekintetében is lajstromozhattak volna, amelyek között szorosabb kapcsolat áll fenn, mint egyrészt a map&guide megjelölés, másrészt a „számítógépes szoftverek” és „számítógép-programozás” szolgáltatások között. Példaként a felperes a LEICHT (könnyű) védjegynek a beépített konyhabútorok tekintetében történő lajstromozására, a PRO CARE védjegynek a testápoló- és kozmetikai termékek tekintetében történő lajstromozására, a POLY COLOR védjegynek a hajápoló szerek, samponok és hajfestékek tekintetében történő lajstromozására, a GOLDEN CARE védjegynek a biztosítások és pénzügyi ügyletek tekintetében történő lajstromozására, a Safetytech védjegynek az ipari csomagoló berendezések tekintetében történő lajstromozására és a RAPID védjegynek a fűrőgépek tekintetében történő lajstromozására hivatkozik.
- 18 Keresetlevelében végül a felperes általános jelleggel utal az OHIM előtti eljárás keretén belül benyújtott írásos beadványaira. Ugyanakkor a tárgyalás során közölte, hogy lemond a jelen eljárás keretén belül az OHIM előtt benyújtott írásos beadványaira történő hivatkozásról.
- 19 Az OHIM úgy véli, hogy a map&guide megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, és vitatja a felperes érveit.

- 20 Először is arra hivatkozik, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a bejelentett védjegy megkülönböztető képessége a védjegynek – mint kereskedelmi eredetjelzőnek – a bejelentésben meghatározott áruk és szolgáltatások azonosítására való konkrét alkalmasságát jelenti. E vonatkozásban az ítélkezési gyakorlatból adódik, hogy a döntő elem, amelyet tekintetbe kell venni, a célközönség részét képező, szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztó feltételezett észleléséből ered (a Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontja).
- 21 Jelen ügyben az anglofon fogyasztó nézőpontját kell tekintetbe venni a bejelentett védjegy megkülönböztető képessége értékelése során. Ugyanis egyrészt a map&guide megjelölés angol szavakból áll, másrészt a 40/94 rendelet 7. cikke (2) bekezdéséből következik, hogy valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása akkor is kizárt, ha a megjelölés a Közösség területén a fogyasztók által használt nyelvek közül egyben híján van a megkülönböztető képességnek (az Elsőfokú Bíróság T-91/99. sz., Ford Motor kontra OHIM [OPTIONS] ügyben 2000. március 30-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1925. o.] 25. és azt követő pontjai).
- 22 Másodsorban az OHIM úgy véli, hogy – a felperes állításával ellentétben – közvetlen és konkrét kapcsolat áll fenn a map&guide megjelölés, illetve a megjelölés bejelentésével érintett áruk és szolgáltatások között, ami a megjelölést bármiféle megkülönböztető képességtől megfosztja az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában.
- 23 E tekintetben az OHIM arra hivatkozik, hogy, amint azt a fellebbezési tanács megállapította, a „map” és a „guide” szavak, melyek jelentése térkép vagy

várostérkép, illetve útikönyv vagy útikalauz, nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel, mivel kizárólag a megjelölt árut, a „számítógépes szoftvert”, illetve szolgáltatást, a „számítógép-programozást” írják le. Amint azt a megtámadott határozat kiemeli, az érintett áru- vagy szolgáltatási kategória átlagfogyasztója a szoftverekben szereplő adatok felhasználása végett vásárol számítógépes szoftvereket, és szellemi erőfeszítés, illetve bármiféle következtetés nélkül megérti, hogy a számítógépes szoftver vagy a kapcsolódó szolgáltatás földrajzi térképeket, várostérképeket vagy útikönyveket tartalmaz.

- 24 Egyébiránt, amint azt a megtámadott határozat bemutatja, a „map” és a „guide” szavak „map&guide”-ot eredményező egyszerű összetétele nem jelent többletet a megkülönböztető képességgel nem rendelkező elemek összességéhez képest. A két szó „és” jelentésű „&” írásjellel történő összekötésében nyelvtani szinten nincs semmi szokatlan. A map&guide szóösszetétel nem mutat érzékelhető eltérést a köznyelvben használt terminológiához képest, ami megkülönböztető képességgel ruházná fel a Bíróság C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítélete [EBHT 2001., 6251. o.] értelmében. A számítógépes szoftverek és számítógép-programozás témakörében a map&guide megjelöléssel szembesülve a fogyasztó azonnal érzékeli a jelentést, és szellemi erőfeszítés nélkül állít fel konkrét és közvetlen kapcsolatot a megjelölés, valamint azt általa feltételezetten megjelölt áruk és szolgáltatások között.

- 25 Ezenkívül az elbíráló helyesen állapította meg az érintett közönség szempontját a példák alapján. Megállapította, hogy a papírhordozóra nyomtatott útikönyvön túlmutató, földrajzi térkép és útikönyv formájában megjelenő és például egyéni útiterv kidolgozására alkalmas szoftverek gyakoriak a piacon, főként CD-ROM formájában. A felperes nem vitatja ezen ténymegállapításokat.

- 26 A felperes azon érvéről szólva, miszerint senki sem jelöl számítógépes szoftvert a „map&guide” kifejezéssel, míg a nyomtatott útikönyv megjelölésére használatos az „útikönyv” szó, az OHIM lényegében arra hivatkozik, hogy egy szoftver helyettesíthet könyvet, hiszen a Közösség anglofon régióiban léteznek kézikönyvek mind könyv, mind CD-ROM formájában. Hozzáteszi, hogy a fogyasztó, amikor valamely könyvön a „map&guide” felirattal találkozik, közvetlenül földrajzi térképekkel vagy várostérképekkel ellátott útikönyvre gondol, következésképpen az „útikönyv”, „map” (térkép), „guide” (útikönyv) vagy a „map&guide” szavak nem nyerhetnek a 16. osztályba tartozó kiadványokat megillető oltalmat. Ebből következőleg ugyanez vonatkozik a megfelelő számítógépes szoftverre.
- 27 A felperes bírálatával kapcsolatban, miszerint a megtámadott határozat megközelítését követve a számítógépes szoftverek vagy kapcsolódó szolgáltatások vonatkozásában egyetlen olyan főnév sem képezheti oltalom tárgyát, mint például az „oroszlán” vagy „sas”, az OHIM lényegében azzal érvel, hogy a fogyasztó nézőpontja a mérvadó, és ezen nézőpontot döntően az érintett ágazat gyakorlata határozza meg. Márpedig a nagyközönség – amely jelen esetben az érintett közönség – figyelmét nem kerüli el, hogy az útikönyvvel kísért földrajzi térképek vagy várostérképek számítógépes szoftver formájában kerülnek forgalmazásra. Következésképpen, amint azt jelen ügy vonatkozásában a fellebbezési tanács megállapította, a „map&guide” felirattal számítógépes szoftver csomagolásán vagy ennek megfelelő szolgáltatással kapcsolatban szembesülve az átlagfogyasztó, tekintettel a piaci gyakorlatra, várostérképpel vagy földrajzi térképpel ellátott útikönyv formájú számítógépes szoftverre számít. Ezzel szemben az OHIM úgy véli, hogy az „oroszlán”, a „sas” (vagy éppen az „alma” [apple]) elnevezésű számítógépes szoftverekkel szembesülve az érintett vásárlóközönség nem hiszi azt, hogy a szoftver tartalmáról van szó, e megjelölést sokkal inkább márkanévnek fogja fel.
- 28 Az OHIM hozzáteszi, hogy ha a felperes a map&guide védjeggyel ellátva olyan számítógépes szoftvereket kíván forgalmazni, amelyek tárgyai nem földrajzi térképek és útikönyvek, nyugodtan korlátozhatja a bejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások jegyzékét, ahogyan azt a 40/94 rendelet 44. cikkének (1) bekezdése

lehetővé teszi számára. Jelen ügyben a védjegybejelentés a „számítógépes szoftverek” elnevezésű áruk nem differenciált kategóriájának egészére, illetve a „számítógép-programozás” szolgáltatások nem differenciált kategóriájának egészére vonatkozik. Ilyen körülmények között a fellebbezési tanácsnak az e kategóriák egészére vonatkozó értékelését helyben kell hagyni (az Elsőfokú Bíróság T-359/99. sz., DKV kontra OHIM [EuroHealth] ügyben 2001. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1645. o.] 33. pontja és a T-219/00. sz., Ellos kontra OHIM [ELLOS] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-753. o.] 36. pontja).

- 29 Harmadsorban az OHIM arra hivatkozik, hogy a jelen ügy szempontjából nem bír relevanciával az a tény, hogy az elbíráló időközben módosította a kezdetben felvetett ellenvetését, amelyet a 41. osztályba tartozó „szoftverrel kapcsolatos képzési rendezvények szervezése” tekintetében tett a bejelentett védjeggyel kapcsolatban.
- 30 Negyedsorban az OHIM úgy véli, hogy a jelen jogvita szempontjából nem bír relevanciával az az állítás, miszerint a múltban jóváhagyta olyan védjegyek lajstromozását, amelyek még sokkal szorosabb kapcsolatban állnak az általuk megjelölt árukkal és szolgáltatásokkal, mint amilyen a map&guide megjelölés és a szóban forgó áruk és szolgáltatások között áll fenn. E tekintetben arra kell hivatkozni, hogy az Elsőfokú Bíróság T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 66–67. pontja értelmében a felperes nem hivatkozhat az OHIM azon hibáira, amelyeket az OHIM más esetekben, hasonló védjegyek lajstromozása során esetlegesen elkövetett.
- 31 A fentiek egészéből következik, hogy a map&guide megjelölés nem képes a „számítógépes szoftverek” és a „számítógép-programozás” eredetmegjelöléseként szolgálni.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 32 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyjelölésben, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre (a rendelkezés b) pontja); illetve kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak (a rendelkezés c) pontja).
- 33 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésében felsorolt lajstromozást kizáró okok egymástól függetlenek, és önálló vizsgálatot igényelnek. A fenti kizáró okokat továbbá az egyes okok mögött meghúzódó közérdek tükrében kell értelmezni. A valamennyi kizáró ok vizsgálata során figyelembe vett közérdek eltérő megítéléseket jeleníthet meg, sőt kell, hogy megjelenítsen a szóban forgó kizáró ok tekintetében (lásd a Bíróság C-456/01. P. és C-457/01. P. sz., Henkel kontra OHIM ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-5089. o.] 45. és 46. pontját, a C-329/02. P. sz., SAT.1 kontra OHIM ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-8317. o.] 25. pontját és a C-37/03. P. sz., BioID kontra OHIM ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-7975. o.] 59. pontját).
- 34 Ugyanakkor egyértelmű átfedés van az említett rendelkezés b), c) és d) pontjainak alkalmazási köre, illetve az e pontokban foglalt kizáró okok között (a Bíróság C-265/00. sz., Campina Melkunie ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1699. o.] 18. pontja és a C-363/99. sz., Koninklijke KPN Nederland ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1619. o.] 67. pontja). Az ítélkezési gyakorlatból adódóan az a szómegjelölés, amelyik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében áruk vagy szolgáltatások tekintetében leíró jellegű, ezen tényből kifolyólag szükségszerűen nem alkalmas a megkülönböztetésre ezen áruk és szolgáltatások vonatkozásában, ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében (a Campina Melkunie ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 19. pontja és a Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 86. pontja).

- 35 A jelen ügghöz hasonló esetben, amikor a megtámadott határozat a bejelentett védjegy lajstromozásának a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétlen kizáró ok folytán történő elutasításáról rendelkezik, meg kell vizsgálni, hogy az OHIM bizonyította-e, hogy az adott védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 36 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában hivatkozott közérdek nyilvánvalóan elválaszthatatlan a védjegy azon alapvető rendeltetésétől, hogy tanúsítsa a fogyasztó vagy a végső felhasználó számára a védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás származását, lehetővé téve számukra, hogy az összetévesztés lehetősége nélkül megkülönböztethessék azokat más eredetű áruktól vagy szolgáltatásoktól (lásd a SAT.1 kontra OHIM ügyben hozott, a fenti 33. pontban hivatkozott ítélet 23. és 27. pontját, valamint a BioID kontra OHIM ügyben hozott, a fenti 33. pontban hivatkozott ítélet 60. pontját).
- 37 A szavakból és írásjelből álló összetett védjegyek esetében, mint amilyen a jelen jogvita tárgya is, az esetleges megkülönböztető képességet az egyes szavak vagy elemek tekintetében lehet részben külön-külön vizsgálni, de minden esetben az alkotóelemek együttes vizsgálatára kell támaszkodni. Ugyanis kizárólag az a körülmény, hogy a védjegy külön-külön vizsgált elemei megkülönböztetésre alkalmatlanok, nem zárja ki azt, hogy az általuk alkotott szókapcsolat megkülönböztető képességgel rendelkezzen (a Campina Melkunie ügyben hozott, a fenti 34. pontban hivatkozott ítélet 40. és 41. pontja; a Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott, a fenti 34. pontban hivatkozott ítélet 99. és 100. pontja és SAT.1 kontra OHIM ügyben hozott, a fenti 33. pontban hivatkozott ítélet 28. pontja).
- 38 A megtámadott határozatból következik, hogy a fellebbezési tanács éppen azért utasította el a fellebbezést, mert a „számítógépes szoftverek” és a „számítógép-

programozás” tekintetében a „map&guide” megjelölést a fogyasztó minden bizonytalansággal az áruk és szolgáltatások azonosítójaként érzékeli, nem pedig eredetjelzőként, amely lehetővé tenné adott vállalkozás áruinak és szolgáltatásainak a más vállalkozás áruitól és szolgáltatásaitól való megkülönböztetését.

39 Következésképpen a fellebbezési tanács – noha bemutatta, hogy nem szükséges a szóban forgó megjelölés megkülönböztető képességének hiányából eredő feltétlen kizáró ok vizsgálata – lényegében úgy ítélte meg, hogy a map&guide megjelölés nem megkülönböztető jellegű a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, mivel az érintett közönség a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegűként érzékeli.

40 Arról kell tehát meggyőződni, hogy a fellebbezési tanács által a bejelentett megjelölés szemantikai tartalma, valamint a szóban forgó áruk és szolgáltatások között felállított kapcsolat kellően konkrét és közvetlen-e ahhoz, hogy bizonyítsa, hogy a megjelölés az érintett vásárlóközönség tudatában lehetővé teszi ezen áruk és szolgáltatások azonnali azonosítását, és hogy leíró jellegű-e (e tekintetben lásd a EuroHealth ügyben hozott, a fenti 28. pontban hivatkozott ítélet 35. és 36. pontját).

41 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely megjelölés leíró jellege, csakúgy mint megkülönböztető képessége, egyrészt kizárólag az érintett áruk és szolgáltatások, másrészt az érintett vásárlóközönség által arról alkotott kép vonatkozásában ítélt meg (a Procter & Gamble kontra OHIM ügyben hozott, a fenti 24. pontban hivatkozott ítélet 39. pontja és a Bíróság C-64/02. P. sz., OHIM kontra Erpo Möbelwerk ügyben 2004. október 21-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-10031. o.] 43. pontja).

- 42 A felperes nem vitatja a fellebbezési tanács azon álláspontját, amely szerint a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások tekintetében releváns közönség a nagyközönségből kikerülő átlagfogyasztókból áll. Egyébiránt, amint azt az OHIM kijelentette, a 40/94 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének értelmében a célközönséget, amely tekintetében a lajstromozás feltétlen kizáró okát értékelni kell, az angolul tudó átlagfogyasztók alkotják, mivel a szóban forgó megjelölés angol nyelvi elemekből áll.
- 43 E tekintetben a fellebbezési tanács bemutatta – és ezt a felperes nem is vitatta –, hogy a szóban forgó megjelölés többek között két angol főnévből áll („map”, illetve „guide”), amelyek jelentése térkép vagy várostérkép, illetve (úti)kalauz.
- 44 A fellebbezési tanács kifejezetten úgy vélte, hogy a „map” és a „guide” szavak „és” jelentésű „&” írásjellel történő egyszerű összetétele nyelvtani szempontból egyáltalában nem eredeti, következésképpen az ily módon összetett szavak jelentése változatlan marad. A fellebbezési tanács megállapította, hogy a bejelentett védjegy egyszéiben véve az őt alkotó elemek összességéhez képest nem mutat fel többletet.
- 45 Ráadásul, amint azt az OHIM állítja, úgy kell vélni, hogy a map&guide szóösszetétel egészében véve nem mutat érzékelhető eltérést a köznyelvben használt terminológiához képest, amely eltérés megkülönböztető képességgel ruházná fel Procter & Gamble kontra OHIM ügyben hozott, a fenti 24. pontban hivatkozott ítélet 40. pontja szerint.

- 46 Meg kell tehát állapítani, hogy a fellebbezési tanács lényegében helyesen vélte úgy, hogy a megjelölés jelentése egészében véve „map and guide”, azaz (város)térkép és (úti)kalauz.
- 47 A map&guide megjelölés szemantikai tartalma, valamint az érintett áruk és szolgáltatások közötti kapcsolatról szólva a fellebbezési tanács megfontoltan állította azt, hogy e megjelölés egyes áruk („számítógépes szoftverek”) és szolgáltatások („számítógép-programozás”) tárgyának leírására szorítkozik. A Közösség anglofon területén ugyanis e megjelölés szolgálhat olyan számítógépes szoftverek jelölésére és olyan számítógép-programozási szolgáltatás tárgyának megjelölésére, amelyek (város)térképeket és (úti)kalauzokat kínálnak. Ebből következik, hogy a map&guide megjelölés szemantikai tartalma lehetővé teszi az érintett vásárlóközönség számára, hogy a megjelölést azonnal, a legcsekélyebb gondolkodás nélkül közvetlen és konkrét kapcsolatba hozza a (város)térképet és (úti)kalauzt kínáló számítógépes szoftverekkel és számítógép-programozási szolgáltatásokkal.
- 48 Mivel a védjegybejelentés a „számítógépes szoftverek” és a „számítógép-programozás” nem differenciált kategóriájára vonatkozott, helyben kell hagyni a fellebbezési tanács értékelését, miszerint a védjegybejelentés az áruk és szolgáltatások egészét érinti (e tekintetben lásd a fenti 28. pontban hivatkozott EuroHealth-ítélet 33. pontját).
- 49 A felperes állításával ellentétben az a körülmény, hogy a „számítógépes szoftverek” és a „számítógép-programozás” megjelölésű szolgáltatások tetszőleges témát ölelhetnek fel, nem mond ellent annak a megállapításnak, miszerint a szóban forgó megjelölés szemantikai tartalma a védjegybejelentéssel érintett egyes áruk és szolgáltatások tárgyát írja le. Hiszen a felperes, mikor azt állítja, hogy a védjegybejelentéssel érintett áruk és szolgáltatások tetszőleges témát ölelhetnek fel, hallgatólagosan elismeri, hogy a „számítógépes szoftverek” és a „számítógép-

programozás” szolgáltatások között vannak olyanok, amelyek (város)térképeket és (úti)kalauzokat nyújtanak.

- 50 Egyébiránt, a fellebbezési tanácséhoz hasonló megközelítésnek nem következménye az, amint azt a felperes állítja, hogy „számítógépes szoftverek” vagy „számítógép-programozás” megjelölésű szolgáltatások tekintetében nem teszi lehetővé „konkrét szóból” álló védjegyek lajstromozását, mivel mindig felállítható kapcsolat a megjelölés szemantikai tartalma, valamint az érintett áruk és szolgáltatások között. A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja csakis abban az esetben zárja ki ilyen megjelölés lajstromozását, ha ez a kapcsolat közvetlen és konkrét.
- 51 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy az anglofon nagyközönség köréből kikerülő átlagfogyasztók által alkotott releváns vásárlóközönség számára a map&guide megjelölés leíró jellegű a védjegybejelentéssel érintett áruk és szolgáltatások tekintetében. Ennélfogva az ítélkezési gyakorlat alapján, amelynek értelmében minden leíró megjelölés szükségszerűen híján van a megkülönböztető képességnek (a Campina Melkunie ügyben hozott, a fenti 34. pontban hivatkozott ítélet 19. pontja és a Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott, a fenti 34. pontban hivatkozott ítélet 86. pontja), a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a map&guide megjelölés nem megkülönböztető jellegű.
- 52 Mivel a fellebbezési tanács szerint a megtámadott határozat egyik alapja az a megállapítás, miszerint a megjelölés egészében véve alkalmas arra, hogy a kereskedelemben széles körben használják az érintett áruk és szolgáltatások bemutatására (a megtámadott határozat 15. és 16. pontja), emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját nem e kritérium alapján kell értelmezni, és az e rendelkezés mögött húzódó közérdek nem követeli meg, hogy az általa érintett

megjelöléseket mindenki szabadon használhassa (a SAT.1 kontra OHIM ügyben hozott, a fenti 33. pontban hivatkozott ítélet 36. pontja).

- 53 Ugyanakkor mivel a megtámadott határozat azon a helyes értékelésen nyugszik, hogy a map&guide megjelölés nem megkülönböztető jellegű, lévén közvetlen és konkrét kapcsolat áll fenn a szemantikai tartalma és az érintett áruk és szolgáltatások között, meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor kimondta, hogy fennáll a map&guide lajstromozásának feltétlen kizáró oka.
- 54 Egyébiránt a fenti 41. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a védjegyek megkülönböztető képességét a bejelentett áruk vagy szolgáltatások szempontjából kell értékelni. Ennélfogva, a felperes álláspontjával ellentétben, az a körülmény, hogy az elbíráló a „szoftverrel kapcsolatos képzési rendezvények szervezése” megjelölésű szolgáltatások tekintetében elismerte a map&guide megjelölés megkülönböztető képességét, nem releváns ezen megjelölés megkülönböztető képességének a „számítógépes szoftverek” és „számítógép-programozást” magukban foglaló áruk és szolgáltatások tekintetében történő értékelése szempontjából.
- 55 Végezetül – a felperes álláspontjával ellentétben – még ha igaz is, hogy az OHIM a korábbiakban engedélyezte védjegyek lajstromozását olyan áruk és szolgáltatások vonatkozásában, amelyekkel e védjegyek szorosabb kapcsolatban álltak, mint amilyen a map&guide megjelölés, valamint a bejelentett áruk és szolgáltatások között áll fenn, ebből korántsem következik, hogy a 40/94 rendelet egységes alkalmazása azt rendelné, hogy a fenti megjelölés közösségi védjegyként lajstromozásra kerüljön az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében. Ugyanis a fellebbezési tanácsnak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozóan a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozata nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozat. Ezért a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett

ezen rendelet alapján kell megítélni, nem pedig az e határozatokat megelőző döntési gyakorlat alapján (lásd a BioID kontra OHIM ügyben hozott, a fenti 33. pontban hivatkozott ítélet 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Továbbá a hivatkozott védjegyek, valamint a velük kapcsolatba hozott áruk és szolgáltatások nem analógok sem a szóban forgó megjelöléssel, sem a jelen ügyben érintett árukkal és szolgáltatásokkal. Következésképpen, a fenti 41. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel, a felperes által hivatkozott védjegyek lajstromozásának ténye nem bír relevanciával annak vizsgálatakor, hogy a map&guide megjelölésnek a jelen ügy tárgyát képező áruk és szolgáltatások tekintetében van-e megkülönböztető képessége.

56 A fentiek alapján meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a map&guide megjelölés a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem bír megkülönböztető képességgel.

57 Ebből következőleg a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

58 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikke 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az alperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.**
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. október 10-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök